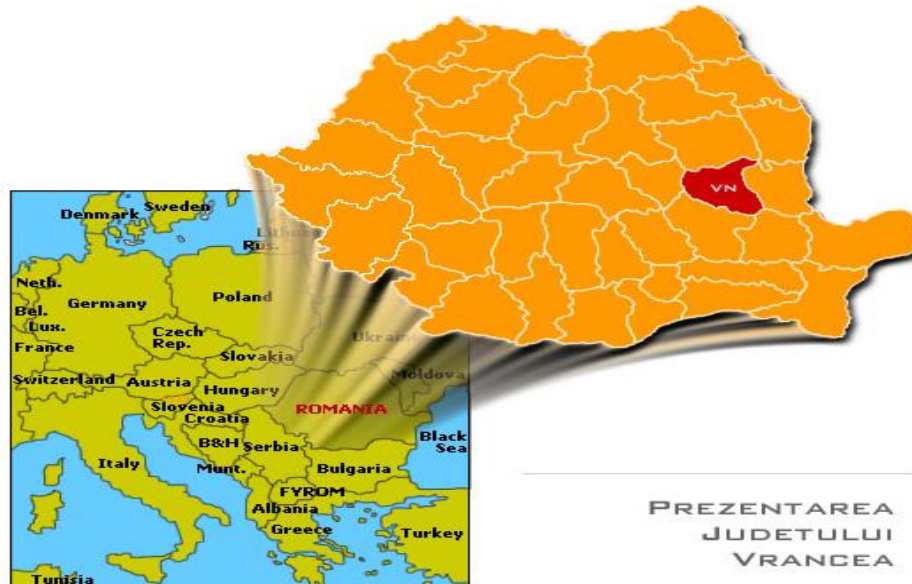

Provincia istorică Vrancea

Numele „Vrancea” vine, așa cum spune povestea, de la cel al „Babei Vrancioaia”, mamă a șapte feciori chipeși și viteji.

Legenda spune că Baba Vrâncioaia și-a trimis cei șapte feciori să lupte de-a dreapta domnitorului moldovean Ștefan cel Mare pentru a-l ajuta într-unul dintre războaiele duse împotriva turcilor. Drept recompensă pentru vitejia arătată în luptă, domnitorul le-a dăruit în stăpânire lăptănișii munți, cu dorința de a alcătui un ținut care să poarte numele de „Țara Vrancei”

Actualul județ Vrancea s-a dezvoltat pe vechea orânduire administrativă, Ținutul Putnei, care se întindea de-a lungul văii râului Putna, recunoscut oficial de domnitorul Ștefan cel Mare, în 1482, ca fiind *hotarul Moldovei cu Muntenia*.

În secolul al XIX-lea, râul a fost considerat de către unioniști ca un simbol al unirii dintre Muntenia și Moldova (ex: poezia *Hora Unirii* a lui Vasile Alecsandri). Granița de la Milcov a rămas până în 1859, când Muntenia și Moldova s-au unit sub Domnitorul Alexandru Ioan Cuza, formând Principatul României.

„Vin' la Milcov cu grăbire
Să-l secăm dintr-o sorbire,
Ca să treacă drumul mare
Peste-a noastre vechi hotare.”

Casa memorială Ion Roată din Câmpuri, evocă povestea bătrânului țăran Ion Roată, direct implicat în evenimentele premergătoare Unirii. Ion Roată a fost un țăran român, deputat în Divanul Ad-hoc și un înflăcărat susținător al Unirii Principatelor Moldova și Muntenia.

Unirea Principatelor din 1859 este un eveniment de mare importanță în istoria Vrancei, orașul Focșani fiind **capitala simbolică** a Unirii.

Primul Război Mondial reprezintă o altă etapă importantă în istoria Vrancei, întrucât aici s-au desfășurat luptele eroice din vara anului 1917, care au culminat cu marea bătălie și înfrângerea trupelor germane de la Mărășești din 6 august 1917.

Vrâncenii cinstesc memoria eroilor lor căzuți în Primul Război Mondial, mărturie stând cele 41 de monumente închinare înaintașilor, dintre care amintim: Mausoleele din Focsani, la Mărăști, Mărășești, Soveja.

Date Geografice

Vrancea, supranumită și **Țara Viei și a Vinului**, este situată în afara Carpaților de Curbură, la intersecția celor trei regiuni istorice Moldova, Muntenia și Transilvania. Veritabil punct de legătură între cele trei provincii, din Vrancea se poate ajunge cu ușurință în porturile dunărene de la Galați (90 km) și Brăila (100 km) sau la Marea Neagră (Constanța – 280 km) și Delta Dunării (Tulcea – 215 km). Vrancea asigură prin rețeaua rutieră cea mai rapidă cale de acces spre Transilvania (Brașov – aproximativ 220 km) sau spre Republica Moldova (Chișinău – aproximativ 280 km, prin punctul vamal Albița-Huși).

Județul Vrancea este localizat la aproximativ 200 km de Aeroportul Internațional „Henri Coandă”, cel mai mare aeroport din România, 220 km de Aeroportul Internațional Iași (către Nord), la 120 km și de Aeroportul Internațional Bacău (către Nord).

Vrancea se învecinează la Nord Est cu județul Vaslui, la Est cu județul Galați, la Sud Est cu județul Brăila, la Sud cu județul Buzău, în Vest cu județul Covasna și în Nord cu județul Bacău.

Agricultura

Suprafața agricolă a județului este de 255 626 ha. Județul Vrancea este cel mai mare bazin agricol al României, cu 27.235 hectare de vie. Suprafața agricolă a județului este următoare:

- 148 112 ha teren arabil,
  - 27 235 ha vie,
  - 3 782 ha livadă,
  - 43 720 ha pășuni
  - 32 777 ha fânețe.
- În Vrancea *viticultura* constituie o activitate tradițională, de mare importanță economică, beneficiind de condiții naturale favorabile.

- Suprafața viticolă a județului Vrancea cuprinde 3 podgorii, cu 11 centre viticole. Podgoriile corespund încadrării în zona viticolă europeană - C1a .
- Cele 27 235 ha vie din Vrancea reprezintă 11 % din suprafața viticolă a României, iar soiurile de viță de vie nobile reprezintă 23 % din totalul suprafeței la nivel național.
- Suprafața viticolă a Vrancei este împărțită în trei podgorii reprezentative: Panciu, Odobești și Cotești. Podgoria Panciu, cu o suprafață de peste 8100 ha a fost și rămâne o permanentă atracție pentru cei doritori să cunoască bogățiile, frumusețile și vestigiile acestor locuri.
- În trecut renumele podgoriei îl făceau vinurile obținute din soiuri tradiționale ca Plăvaie, Galbena, Băbeasca neagră, Feteasca albă și Feteasca neagră. Ulterior au cucerit teren și altele ca: Feteasca regală, Riesling italian, Sauvignon, Pinot noir, Cabernet Sauvignon care au permis obținerea unor vinuri cu denumire de origine și apariția vinurilor spumante care au ridicat faima podgoriei.
- Podgoria Odobești, cu o suprafață de aproximativ 7000 ha este cea mai veche podgorie din țara noastră, fiind considerată ca o podgorie dacică. Profilată pe producerea de vinuri și în mod deosebit a celor albe, în podgoria Odobești se cultivă o mare varietate de soiuri. Dintre cele de origine locală existente încă în cultură se menționează Galbena de Odobești, iar pe suprafețe mai restrânse soiurile Plăvaie și Mustoasa. Dintre soiurile românești mai sunt întâlnite Feteasca albă, Feteasca regală și Șarba, iar din cele străine se cultivă pe suprafețe relativ mari Aligote, Riesling italian și Muscat Ottonel. Grupa soiurilor de struguri negri este reprezentată de Băbeasca neagră și Pinot noir.
- Podgoria prezintă condiții favorabile și pentru producerea strugurilor de masă din al căror sortiment nu lipsesc soiurile din grupele Chasselas și Coarna însoțite de Muscat Hamburg și Cinsaut .
- Podgoria Cotești constituie o continuare a plantațiilor viticole din podgoria Odobești, beneficiind de resurse helioterme mai ridicate și cuprinde centrele viticole Cotești, Tâmboiești , Cîrligele și Vârteșcoiu.
- În toate aceste centre viticole există areale de producere a vinurilor albe și roșii de consum curent din soiurile Feteasca regală, Aligote, Babeasca neagră. Vinurile de calitate superioară se obțin din soiurile : Feteasca albă, Riesling italian, Muscat Ottonel, Cabernet Sauvignon, Feteasca neagră și Merlot. Programul de reconversie și modernizare a plantațiilor viticole, finanțat din fonduri europene începând cu 2008, cuprinde 606 ha, suma prevăzută a fi utilizată fiind de 7,5 milioane Euro.

Suprafața amenajată pentru irigație este de 31 580 ha, din care funcțională la finele anului 2008 – 15 248 ha.

Efectivele de animale la data de 01.01.2009:

- bovine – 57 150 capete
- porcine – 78 999 capete
- ovine – 184 132 capete
- păsări – 1 504 056 capete
- familii de albine – 13 868

○

Tradiții și agro-turism

Ținutul Vrancei, o străveche vatră a etnografiei și folclorului românesc și a unor valori culturale remarcabile, este completat de un peisaj natural de un pitoresc aparte, în care sunt ocrotite monumente ale naturii de o frumusețe mirifică: Cascada Putnei, Rezervația Cheile Tișitei, Păstrăvăria Lepșa, Schitul Lepșa, Mausoleul de la

Soveja, Focul Viu de la Andreiașu, unic în țară. „Focul Viu” – fost vulcan al Vrancei se înscrie ca fiind un punct turistic de mare atracție.

În „Țara Vrancei” se mai păstrează și astăzi meșteșuguri tradiționale cum ar fi:

- prelucrarea artistică a lemnului, îndeletnicire întâlnită în special în zonele de munte, se remarcă prin celebrele „păpuși de caș”, folosite de localnici la producerea cașului și a cașcavalului, dar și ca obiecte de decor. Aceste tipare mai pot fi întâlnite și astăzi în zonele montane la Negrileşti și Nereju;
- țesutul obiectelor pentru împodobirea interiorului caselor;
- olăritul, reprezentat foarte bine în localitatea Irești;
- confecționarea portului popular și mai ales a ineditelor măști populare. Portul popular ilustrează continuitatea și unitatea etnografică a poporului român iar „parada măștilor” se bucură de un interes deosebit chiar și astăzi, păstrând vechile obiceiuri, nealterate de trecerea timpului.

Județul Vrancea dispune de un potențial balneo – turistic variat și atragător. Poziția geografică, precum și cadrul natural și cel cultural istoric favorizează diferitele forme de turism: de circulație, de sejur, cultural, rural, de vânatoare și pescuit, agromontan, de week-end.

Turismul de sejur este favorizat de peisajale pitorești, nepoluate și particularitățile microclimatice deosebite (Soveja – unul din locurile cu cel mai ozonat aer din țară sau Vizantea, cu apele sale minerale). Vititurismul se practică toamna în timpul culesului pentru must și permanent, pentru degustări de vinuri (Panciu, Odobești, Cotești și împrejurimile lor). Turismul rural, ecologic și cultural într-o continuă dezvoltare se desfășoară în pensiuni sătești omologate, cuprinse în circuitul ANTREC, precum și în cele peste 900 de case de vacanță.

În fiecare an, în ultima decadă a lunii octombrie, vrâncenii sărbătoresc **Festivalul Internațional al Viei și Vinului**, manifestare în care sunt slăvite vinul, portul, obiceiurile și meșteșugurile de pe aceste meleaguri.

Drumul Vinului

În Vrancea există un „Drum al vinului” care traversează podgoriile din Cotești, Vârteșcoiu, Odobești și Panciu. Un punct de atracție deosebit îl constituie „Hrubele lui Ștefan cel Mare” din orașul Panciu. Aceste hrube pot fi vizitate, turiștii având oportunitatea de a vedea cum se produce vinul spumant.

Oameni de seama ai județului Vrancea

În județul Vrancea s-au născut personalități de care suntem mândri: **Virgil Câdea** - istoric, **Constantin C. Giurescu** - istoric și om politic, **Gh. C. Longinescu** - chimist, **Ion Nestor** - istoric și arheolog, **Anghel Saligny** - fost președinte al Academiei Române (remarcabil constructor de poduri și pionier în introducerea prefabricatelor din beton armat), **Duiliu Zamfirescu** - scriitor și diplomat, **Simion Mehedinți** - întemeietorul învățământului geografic românesc.

Dintre artiștii care au origini în Vrancea și cu care ne mândrim, îi putem aminti pe: **Leopoldina Bălănuță**, **Ion Dichiseanu**, **Emil Botta**, regizorii **Alecu G. Croitoru** și **Gh. Naghi**, soprana **Angela Gheorghiu**. În domeniul sportului un reprezentant de frunte al județului Vrancea este multipla campioană de gimnastică, **Gina Gogean**.

Reședința Județului Vrancea – Municipiul Focșani

Municipiul Focșani este consemnat pentru prima dată în documente din sec. al XVII-lea. Cunoscut în istorie ca „orașul de pe Milcov”, râu care reprezenta hotarul dintre principatele Moldova și Țara Românească, localitatea a rămas întipărită în conștiința romanilor ca fiind „orașul Unirii”. Pe fosta albie a râului Milcov a fost ridicat în centrul municipiului Focșani **Obeliscul Unirii**, o lucrare a sculptorului **Ion Jalea**.

Teatrul Municipal „Maier Gheorghe Pastia” ridicat în 1913 și finalizat 6 ani mai târziu, prin bunăvoința Maierului Gheorghe Pastia este o adevărată bijuterie arhitecturală, având o stucatură bogată în elemente de baroc și renașcentiste (în decorație), acoperită cu foiță de aur. Clădirea teatrului, afectată de-a lungul anilor de cutremure repetate, a fost consolidată și restaurată în întregime, fiind reînscădărită în anul 2004.

Indicatori sociali

Ca suprafață și populație județul Vrancea este al patrulea la nivelul Regiunii 2 Sud Est. Astfel, suprafața județului este de 4 857 kmp și populația 392 679 locuitori (la 01.07.2007), din care 38% locuiesc în mediul urban, iar 62% în mediul rural. Structura pe sexe este relativ echilibrată pe ansamblul județului, populația feminină reprezentând 50,9 la suta din totalul locuitorilor.

Județul Vrancea, din punct de vedere administrativ – teritorial, are în componență două municipii – Focșani – municipiul reședință de județ și Adjud, trei orașe – Panciu, Mărășești și Odobești și 68 de comune.

Municipiul Focșani face parte din rândul orașelor mari, cu funcții economico – sociale complexe și rol de coordonare și armonizare a dezvoltării în teritoriu, celelalte localități urbane încadrându-se în categoria orașelor mici. Așezările rurale au în general funcții industrial – agrare, agro – silvice, agricole și turistice sau dominant agricole (viticultura, legumicultura, zootehnice). Ele sunt și păstrătoarele tezaurului etnofolcloric (zonele Valea Putnei, Valea Zabalei, bazinul superior al Râmnicului, localitățile Câmpuri și Soveja, Valea Siretului).

Relief

Dispus în trepte dinspre vest spre est, relieful cuprinde Munții Vrancei (cu depresiunile intramontane Greșu și Lepșa), Dealurile Subcarpatice și Câmpia Siretului Inferior, mărginită de Podișul Moldovei (Colinele Tutovei) la nord -est și Câmpia Râmnicului la sud est.

Dealurile Subcarpatice, depresiunile colinare și dealurile de podiș, cuprind dealurile înalte vestice, dealurile înalte estice glacisul subcarpatic, care face legătura între Dealurile Subcarpatice.

Câmpia Siretului Inferior și Câmpia Râmnicului, se înclină spre est până la altitudinea de 20 m, la confluența Râmnicului Sărat cu Siretul.

Câmpia Siretului reprezintă treapta cea mai de jos de pe teritoriul județului și se întinde între glacisul subcarpatic și râul Siret, cu suprafața înclinată de la vest la est și altitudinea cuprinsă între 20 m și 125 m .

La nord de Valea Șușiței, aspectul câmpiei reprezintă forma unei prisme în trepte ce coboară către Lunca Siretului, iar în apropierea Adjudului, la terasele Siretului se adaugă cele ale Trotușului.

Rețeaua hidrografică

Rețeaua hidrografică a județului Vrancea măsoară 1756 km cursuri de apă, aparținând în totalitate râului Siret.

Siretul străbate teritoriul județului pe o lungime de aproximativ 110 km, printre afluenții pe care îi primește pe dreapta numărându-se Trotușul, Șușița, Putna, Râmnicul – Sărat.

Dintre apele județului, cea mai importantă este Putna, care izvorăște din zona centrală a Munților Vrancei, străbătând toate formele de relief.

Datele hidrologice din teritoriu sunt transmise printr-o rețea ce cuprinde o stație hidrologică la Focșani și 16 stații hidrometrice repartizate pe cursurile de apă din interiorul județului Vrancea.

Resursele solului

Județul Vrancea se încadrează predominant în zona centrală a Carpaților de Curbură, caracterizată printr-o mare varietate a formelor de relief (6 % câmpie, 54 % deal și 40 % munte).

Altitudinea variază de la 50 m în Lunca Siretului la 1785 în Vârful Goru.

Structura pe specii se prezintă astfel :

- Ø rășinoase 34 % (molid 18 %, brad 12 %, pini 4 %)
- Ø foioase 66 % (fag 37 %, cvercinee 12 %, diverse 17 %)

Fondul funciar este constituit din urmatoarele tipuri de soluri:

- Ø în Câmpia Siretului predomină cernoziomul și solurile aluvionare care au o fertilitate ridicată;
- Ø în zona dealurilor înalte solurile podzolice, cu un pronunțat proces de eroziune;
- Ø în depresiunile submontane solurile brune tipice;
- Ø pe culmile montane mai înalte se găsesc soluri brune acide podzolice, podzoluri turboase sau humus brut.

În Vrancea există 18 rezervații naturale geologice, peisagistice, zoologice, floristice și forestiere din care cele mai cunoscute sunt: Cheile Tișitei, Cascada Putnei, Râpa Roșie, Lacul Negru, Cheile Nărujei, Căldările Zabalei, Focul Viu de la Andreiașu, Dălhăuți, Lunca Siretului.

Flora și Fauna

Flora cuprinde 1500 de specii de plante. Pentru raritatea și frumusețea lor, unele plante sunt declarate monumente ale naturii și protejate prin lege. Dintre acestea amintim: tisa, floarea de colț, angelica, papucul doamnei. Jneapanul îl întâlnim în Vrancea doar pe vârful Goru (1785 m), ținut fermecător, ce amintește de pajiștele alpine austriece.

O imensă resursă a județului o reprezintă pădurea, care ocupă aproximativ 40% din suprafața județului.

Vrancea deține un important fond cinegetic. În zona montană se întâlnește cerbul, care uneori coboară până în zona depresionară și ursul, care apare cam în

aceleași zone montane, dar cu precădere în Zboina Neagră. Aria lui de răspândire se întinde până în Măgura Odobești. Căprioara și pisica sălbatică trăiesc pe un spațiu foarte întins din zona montană până în cea de silvostepă. Între mamifere mai pot fi amintite următoarele specii: mistrețul, jderul, veverița, nevăstuica, iepurele, ariciul, etc.

În apele din județul Vrancea întâlnim păstrăv, molan în râurile de munte și crap, caras, somn, răspândit în bazinul hidrografic din zona de deal și câmpie.